

Font: CUN

El **Holter d'ECG** (holter d'electrocardiograma) és un registre, habitualment de 24 hores, de l'activitat elèctrica del cor (és a dir, de l'electrocardiograma). És útil els pacients que noten palpitations al cor, ja que aquestes solen estar produïdes per arítmies. En altres ocasions les arítmies són asimptomàtiques, el pacient no nota res, però si sospitem que estan passant el holter d'ECG ens permet descobrir-les.

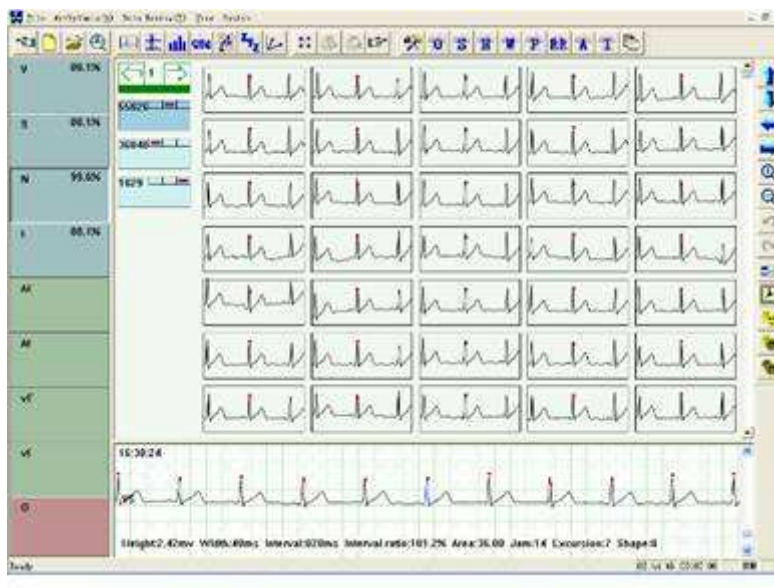
En la insuficiència cardíaca són molt habituals les arítmies del cor. Una molt freqüent és la fibril·lació auricular, que és una arítmia que s'origina en les aurícules i que obliga a la majoria dels casos a **anticoagular (a prendre Sintrom)** al pacient, ja que en aquesta arítmia tendeixen a formar-se coàguls de sang dins del cor (i la anticoagulació pot evitar-ho). En altres ocasions les arítmies vénen dels ventricles, i en aquests casos a vegades són realment perilloses, tant que poden fer que el cor s'aturi (per això es diuen arítmies ventriculars malignes). Per això és molt important en els pacients amb insuficiència cardíaca que noten palpitations saber exactament quin tipus d'arítmia està tenint el pacient.

Per realitzar el holter de ECG se li col·loquen al pacient els elèctrodes de l'electrocardiograma (uns cables que s'enganxen a uns adhesius al pit), ben subjectes perquè no es deixin anar. Aquests elèctrodes van connectats a un petit aparell que funciona com a gravador de tot el que està passant al cor (habitualment el gravador es porta penjat del cinturó o adherit a alguna part del cos). El pacient se'n va a casa amb tot aquest aparells (elèctrodes i gravador), de manera que podem gravar l'activitat elèctrica del cor durant les 24 hores següents. El pacient ha de realitzar una activitat exactament igual a la que faria si no tingués el holter d'ECG, és a dir, que si surt a córrer tots els dies també ho ha de fer el dia que porta el holter. Passades les 24 hores el pacient torna a l'hospital, se li treuen els elèctrodes i el gravador, i es llegeixen totes les dades emmagatzemades durant les 24 en què el pacient va estar vigilat.

Per a què serveix el holter d'ECG? Quan una persona té una arítmia habitualment aquesta dura molt poc temps, de vegades segons. Per això no li dona temps a acudir a algun centre sanitari perquè li facin un electrocardiograma i saber de quin tipus d'arítmia es tracta; quan arriba, l'arítmia ja ha desaparegut. Per això, si porta el gravador durant 24 hores és més probable que el pacient pateixi una arítmia en algun moment durant aquest temps, i d'aquesta manera l'arítmia queda gravada i podem saber exactament què ha passat en el seu cor. L'únic problema és que el pacient no tingui cap arítmia durant les 24 hores que porta el gravador; en aquest cas no obtindrem cap informació rellevant. Per això, el holter ECG és especialment útil

en els pacients que tenen arítmies molt freqüents, pràcticament tots els dies, ja que en aquests casos és molt probable que quedi registrada alguna arítmia al holter. En canvi, si només té un episodi d'arítmia cada 6 mesos, per exemple, és molt poc probable que just el dia que porta el gravador pateixi l'arítmia.

En ocasions s'utilitzen gravadores que són capaços d'emmagatzemar la informació de l'electrocardiograma durant més de 24 hores. Així és possible vigilar el ritme del cor del pacient durant diversos dies, fins i tot fins a una setmana sencera. En alguns casos, cal implantar un petit aparell sota la pell del pit del pacients (holter de ECG implantable) per poder gravar l'activitat del cor durant anys; d'aquesta manera és possible detectar arítmies que succeeixen amb molt poca freqüència, per exemple una vegada cada diversos mesos.

